

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-136/14

**Priština,
7. decembar 2016.**

U postupku:

M.K.
ul. Milice Urošević
Kragujevac
Republika Srbija

žalilac

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Anna Bednarek i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013 od 21. avgusta 2013. (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA39982), nakon zasedanja održanog dana 7. decembra 2016, donosi sledeće:

PRESUDA

- 1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je podneo M.K. na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013 od 21. avgusta 2013. u delu koji se tiče zahteva KPA39982.**
- 2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/212/2013 od 21. avgusta 2013. u delu koji se tiče zahteva KPA39982.**

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 6. juna 2007, M.K. (u daljem tekstu: žalilac) je podneo zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) tražeći da mu se vrati u posed katastarska

- parcela br. 619/2, obradivo zemljište površine 02.04.88 ha, koja se nalazi na mestu zvanom Vakuvski zabran, selo Grmovo, opština Vitina (u daljem tekstu: predmetna imovina). Naveo je da do gubitka imovine došlo 17. juna 1999. Pored vraćanja u posed, žalilac traži nadoknadu za korišćenje imovine bez njegove saglasnosti.
2. U prilog zahtevu, žalilac je dostavio KAI sledeće dokumente:
 - primerak presude sa Opštinskog suda u Vitini u predmetu br. 246/94 od 9. novembra 1994, po osnovu koje je utvrđeno da je zemljište površine 2.04.88 ha konfiskovano u periodu između 1945-1952 od R.K. (otac žalioca) i da je preduzeće AgroMorava iz Vitine moralo da prizna žalioca kao nosioca imovinskog prava nad katastarskom parcelom br. 619/2, obradivo zemljište VI klase, površine 2.04.88 ha, koja se nalazi na mestu zvanom Vakuvski zabran, selo Grmovo, opština Vitina. Presuda je postala pravosnažna dana 20. decembra 1994.
 - Primerak izvoda iz posedovnog lista br. 2/94, koji je izdala Kancelarija za geodeziju Opštine Vitina dana 30. marta 1995, u kome se žalilac navodi kao vlasnik predmetne imovine.
 - Primerak izvoda iz knjige umrlih br. 03-203-16-V koji je izdala Kancelarija za civilnu registraciju Opštine Vitina dana 14. jula 2008, u kome stoji da je S.S. (otac žalioca) preminuo dana 11. septembra 1984.
 - Primerak rešenja o nasleđivanju od 21. septembra 1994. sa Opštinskog suda u Vitini u predmetu O.br. 39/94, po osnovu koga je žalilac proglašen jedinim naslednikom svoga pokojnog oca R.K. . Predmetna imovina nije navedena u tom rešenju.
 3. Dana 11. februara 2008, KAI jedinica za obaveštenja je otišla na navodnu lokaciju predmetne imovine i postavila obaveštenje o zahtevu u vezi sa predmetnom imovinom i obaveštenje da zainteresovane strane treba da se jave u roku od 30 dana. Utvrđeno je da imovina nije zauzeta (neobrađivano zemljište). S obzirom da se ispostavilo da je prvobitno obaveštenje o zahtevu bilo nepravilno, obaveštenje je ponovljeno dana 17. juna 2010, tako što je objavljeno u KAI glasniku br. 2 iz juna 2010. i u biltenu UNHCR kancelarije za imovinu. Glasnik i bilten su ostavljeni i u Opštini Vitina, koja je prihvatila da ih učini dostupnima zainteresovanim stranama. Takođe su ostavljeni i na ulazu i izlazu iz sela Grmovo, u Katastaru Opštine Vitina, kao i na Opštinskom sudu u Vitini. Poslednje obaveštenje o zahtevu je fizički postavljeno dana 8. maja 2013, a utvrđeno je da je predmetnu imovinu zauzelo nepoznato lice (obrađivano zemljište i pašnjak).
 4. KAI izveštaj o verifikaciji iz 2009. navodi da je presuda Opštinskog suda u Vitini od 9. novembra 1994. u predmetu 246/94 pozitivno verifikovana, dok je sertifikat o pravima nad nepokretnom imovinom negativno verifikovan u Katastaru Opštine Vitina. Prema izveštaju o verifikaciji od 1. aprila 2011, katastarska parcela br. 619 nije podeljena i upisana je na ime S.S., po osnovu kupoprodajnog ugovora br. 1450/09, koji je zaključen između lica po imenu S.S. i Kosovske povereničke agencije dana 24. jula 2009.

5. Dana 13. juna 2013, KAI je kontaktirala žalioca telefonom i potvrdila da je imovina izgubljena godine 1952, kada je zemljište prodato DP Agromorava (strane br. 105, 114 i 115 spisa predmeta).
6. Komisija za imovinske zahteve Kosova je putem odluke KPCC/D/A/212/2013 od 21. avgusta 2013. odlučila da odbaci zahtev zbog nenadležnosti, zbog toga što žalilac nije dokazao da se zahtev tiče okolnosti koje su u direktnoj vezi sa ili su proistekle iz oružanog sukoba iz 1998/1998.
7. Odluka je uručena žaliocu dana 6. februara 2014. Žalbu je podneo dana 28. februara 2014.
8. Dana 16. marta 2016, ovaj sud je izdao nalog za Katastar Opštine Vitina tražeći da dostave Vrhovnom sudu objašnjenje da li je presuda br. 246/94 koju je doneo Opštinski sud u Vitini dana 9. novembra 1994, a koja je postala pravosnažna dana 20. decembra 1994, ikada izvršena, kao i dokumentaciju o kompletnom katastarskom istorijatu za katastarsku parcelu br. 619/2, obradivo zemljište VI klase, površine 02.04.88 ha, sa lokacijom u mestu Grmovo.
9. Dana 14. april 2016, opštinski sud u Vitini je odgovorio na nalog kako sledi: *„Služba za katastar Opštine Vitina ne poseduje podatke o izmenama, upisu, podeli, spajanju, kao ni druge podatke u vezi sa nepokretnom imovinom za period od 83-85 do 1999. Međutim, M.K. nije podneo Katastru zahtev nakon 1999. za upis navodnih prava nad predmetnom imovinom. Zemljišna parcela br. 619 nikada nije podeljena na 619/2, i upisana je na DP Agromorava. Zemljišna parcela br. 619 je privatizovana godine 2009. putem kupoprodajnog ugovora br. 1450/90 od 24. jula 2009”*.

Navodi žalioca

10. Žalilac osporava odluku KIZK koja je, po njemu, zasnovana na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primeni materijalnog prava. Naglasio je da je neometano uživao predmetnu imovinu od 1995. do juna 1999.
11. U žalbi je dao detaljni prikaz dokumentacije koju je podneo kako bi mu bilo potvrđeno pravo na vraćanje u posed i predložio je Vrhovnom sudu da održi raspravu na koju bi bile pozvane njegove komšije u svojstvu svedoka, a kako bi se utvrdila istina u vezi sa predmetnom imovinom, kao i činjenica da je on vlasnik predmetne imovine.
12. Konačno, žalilac traži od Vrhovnog suda da usvoji žalbu i da donese novu odluku kojom bi mu potvrdio pravo na vraćanje u posed predmetne imovine.

Pravno obrazloženje

13. KIZK je u osporenoj odluci pomenula činjenicu da žalilac nije dokazao da se zahtev tiče okolnosti koje su u direktnoj vezi sa ili su proistekle iz oružanog sukoba iz 1998/1998. Žalilac navodi da nije istina da je Izvršnom sekretarijatu rekao da je imovinu izgubio godine 1952.
14. Nakon razmatranja dokumenata iz spisa predmeta, Vrhovni sud smatra da je procena KIZK bila ispravna i da argumenti koje je predočio žalilac ne mogu da dovedu do preinačenja odluke.
15. Kao što može da se vidi iz spisa predmeta, KAI je navodno kontaktirala žalioca telefonom i on je potvrdio da je do gubitka imovine došlo godine 1952. Član 99, stav 1 Zakona o parničnom postupku predviđa da zahtev, odgovor na zahtev, žalbe i druge izjave, zahtevi i predlozi koji su upućeni sudu treba da budu podneti u pisanoj formi. Taj uslov se odnosi i na podneske podnete putem telegrafa, faksa, elektronske pošte, ukoliko je pošiljalac naveden.
16. Ne postoji dokaz u spisu predmeta da je žalilac podneo pisanu izjavu u kojoj stoji da je do gubitka imovine došlo godine 1952. Telefonski razgovor ne može da se smatra podneskom čiji sadržaj ima uticaja na ishod postupka.
17. Međutim, Vrhovni sud smatra da je ishod postupka pred KIZK ispravan. Prema dokumentaciji iz spisa predmeta, jedini valjani zaključak u vezi sa imovinskim pravima žalioca nad predmetnom imovinom je da ni jedan dokaz ne ukazuje na to da je žalilac bio u posedu predmetne imovine tokom oružanog sukoba, niti da je izgubio imovinu usled sukoba.
18. Žalilac nije podneo dokumentaciju u tom smislu. Konkretno, nije dokazao da presuda je presuda Opštinskog suda od 9. novembra 1994. ikada izvršena, a da je zbog toga M.K. stekao posed nad predmetnom imovinom, koja je naknadno mogla da bude izgubljena usled oružanog sukoba. Umesto toga, Izvršni sekretarijat KAI je po službenoj dužnosti utvrdio da je predmetna imovina upisana na ime trećeg lica, a po osnovu kupoprodajnog ugovora zaključenog između Kosovske povereničke agencije (u daljem tekstu KPA) i trećeg lica. Pre privatizacije predmetne imovine od strane KPA, imovina je bila upisana na DP AgroMorava.
19. Shodno navedenom, Vrhovni sud smatra da zahtev ne potpada pod nadležnost KAI. Činjenica da je u katastarskoj evidenciji predmetna imovina upisana kao imovina u društvenom vlasništvu isključuje mogućnost da KAI postupa po ovom predmetu. Iz tog razloga, zahtev mora da bude odbačen, a žalba odbijena kao neosnovana.
20. Ukoliko žalilac želi da ospori zakonsko pravo treće strane nad predmetnom imovinom, sve zainteresovane strane treba da učestvuju u postupku. S obzirom da je predmetna imovina bila predmet kupoprodaje godine 2009, KAI i Vrhovni sud ne mogu da donesu odluku o potencijalnom vraćanju predmetne imovine ukoliko stranama iz kupoprodajnog ugovora ne daju priliku da brane svoja prava.

21. Što se tiče zahteva žalioca za nadoknadu za korišćenje imovine bez njegove saglasnosti, shodno Zakonu br. 03/L-079, ni Komisija ni žalbeno veće KAI Vrhovnog suda nisu nadležni da postupaju po takvom zahtevu.
22. Shodno navedenom i shodno članu 13.3(a) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Anna Bednarek, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a